

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.643 van 29 april 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 21 november 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 6 november 2008 tot weigering van de afgifte van een visum type D.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VERSCHUERE, die loco advocaat L. POELMANS verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker verzocht op 25 augustus 2008 om de afgifte van een visum type D, met het oog op het volgen van studies in België.

1.2. Op 6 november 2008 weigerde de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid het gevraagde visum toe te staan. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“(...) Betrokkene dient te bewijzen dat hij voldoende kennis heeft van de Nederlandse taal (niveau 5) alvorens te kunnen starten met zijn hogere studies in België (voorwaarden vermeldt op het toelatingsattest van de Hogeschool Limburg), hij maakt wel een inschrijvingsbewijs over van het talencentrum KUL (niveau 1), deze cursus ging van start op 29/09/2008, hij dient het

*bewijs voor te leggen dat hij nog kan starten + een toelatingsattest tot niveau 5. De verbintenis tot tenlasteneming dient te worden vervolledigd met "gelezen en goedgekeurd" + de juiste coördinaten van de juiste persoon dienen worden ingevuld bij "gezien voor wettiging van de handtekening van: (...)"
(...)
Art. 58 de la loi du 15/12/1980 (...)"*

Dit is de bestreden beslissing.

2. De rechtspleging.

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

3. Gegrondheid van het beroep.

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 58, 59 en 60 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 58, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan eenentwintig jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid."

Artikel 59 van de Vreemdelingenwet stelt verder:

"Al de door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven.

Dit attest bevestigt, hetzij dat de vreemdeling als regelmatige leerling of student, die voldoet aan de voorwaarden inzake voorafgaande studiën, ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ingediend heeft, hetzij dat hij, in voorkomend geval, ingeschreven is voor de toelatingsproef.

In de twee laatste gevallen moet een nieuw attest binnen vier maanden bevestigen dat de vreemdeling, na het bekomen van de gelijkwaardigheid van diploma of studiegetuigschrift of na

het slagen voor de toelatingsproef, als regelmatige leerling of student ingeschreven is in de onderwijsinstelling die het afgeeft.

Het attest moet betrekking hebben op een onderwijs met volledig leerplan; het mag echter ook betrekking hebben op een onderwijs met beperkt uurrooster wanneer de vreemdeling bewijst dat dit onderwijs zijn hoofdbezigheid en de voorbereiding of de aanvulling van een onderwijs met volledig leerplan zal uitmaken.”

Uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn visumaanvraag een attest van de Provinciale Hogeschool Limburg voegde waarin wordt aangegeven dat hem *“toelating zal worden gegeven tot inschrijving voor het academiejaar 2009-2010 in de Bachelor bedrijfsmanagement”*. Tevens wordt in het attest geduid dat *“Deze student (...) zich echter pas definitief (kan) inschrijven als hij voldoet aan de toelatingsvoorwaarden”* en dat dit onder andere *“een voldoende kennis van de Nederlandse taal conform onze onderwijs en examenregeling”* betreft.

Het in het kader van de visumaanvraag neergelegde attest toont niet aan dat verzoeker ingeschreven is aan de Provinciale Hogeschool Limburg, noch dat hij een aanvraag tot het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en getuigschriften ingediend heeft, noch dat hij is ingeschreven voor een toelatingsproef en kan derhalve niet beschouwd worden als een attest afgegeven door een onderwijsinstelling zoals bedoeld in artikel 59 van de Vreemdelingenwet.

Het is evenwel niet betwist dat verzoeker een tweede attest bij zijn aanvraag heeft gevoegd met betrekking tot een cursus talen aan de Katholieke Universiteit Leuven die van start ging op 29 september 2008. Uit de voorgelegde stukken vloeit voort dat de talencursus die verzoeker wenst te volgen erop gericht is om hem voor te bereiden op het volgen van onderwijs aan de Provinciale Hogeschool Limburg. Verweerder stelt dit tweede attest op zichzelf niet in vraag, doch merkt op dat, aangezien de cursus reeds van start ging op 29 september 2008 verzoeker nog het bewijs dient voor te leggen dat hij deze cursus nog kan aanvatten.

Los van de vraag welk belang verzoeker nog heeft bij de vordering, nu verzoeker hoe dan ook niet meer in de mogelijkheid is om de talencursus die in het jaar 2008 werd gegeven te volgen, moet geduid worden dat het niet kennelijk onredelijk is om een verblijfsmachtiging die erop gericht is een vreemdeling een voorbereidende talencursus in België te laten volgen te weigeren indien deze cursus reeds een aanvang nam en niet blijkt dat de vreemde student nog zal kunnen deelnemen aan de cursus.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift het bewijs dat hij zich ondertussen opnieuw heeft ingeschreven voor de cursus *‘Nederlands voor Anderstaligen : niveau 1’*, doch toont hiermee niet aan dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de aangevoerde wetsbepalingen schond door, op basis van de vaststelling dat het eerder voorgelegde attest niet meer actueel was, het gevraagde visum te weigeren. Ten overvloede merkt de Raad op dat het door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde attest betrekking heeft op een cursus die liep van 9 februari 2009 tot 26 maart 2009 en dus evenmin nog dienstig kan aangewend worden.

De uiteenzetting van verzoeker inzake de mogelijkheid om zich in te schrijven aan de Provinciale Hogeschool Limburg is voorts niet dienend, daar verzoeker - zoals hoger geduid - initieel geen attest van deze onderwijsinstelling aanbracht dat voldeed aan de door de wetgever gestelde vereisten.

Verzoeker betwist verder niet dat de door hem voorgelegde verbintenis tot tenlasteneming en aantal vormgebreken vertoonde. Hij stelt immers uitdrukkelijk in zijn verzoekschrift dat hij thans over een correct ingevuld formulier beschikt.

Het feit dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid, schijnbaar zonder enige grond eiste dat verzoeker een *'toelatingsattest tot niveau 5'* voorlegde kan niet tot de nietigverklaring van de bestreden akte leiden, nu de andere motieven op zich volstaan om de bestreden beslissing te onderbouwen.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2.1. Wat betreft de ingeroepen schending van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

3.2.2. In zoverre verzoeker de schending aanvoert van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel, stelt de Raad vast dat verzoeker zich in zijn inleidende verzoekschrift beperkt tot een theoretische uiteenzetting over voornoemde beginselen doch nalaat uiteen te zetten op welke wijze deze beginselen werden geschonden.

Waar verzoeker in zijn repliekmemorie nog stelt dat in het kader van het redelijkheidsbeginsel rekening dient te worden gehouden met de werkelijke toestand zoals die thans wordt bewezen door de bijgebrachte stukken, kan volstaan op te merken dat de Raad, in het kader van zijn annulatiebevoegdheid, de situatie in aanmerking dient te nemen zoals deze bestond bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3.3. Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangebracht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.